

עפ"ג 17/02/6968 - יוסף משהראוי נגד מדינת ישראל - מע"מ ת"א

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

24 אפריל 2017

עפ"ג 17-02-6968 משהראוי נ' מדינת ישראל - מע"מ ת"א

בפני כב' הרכוב:

שופטת בכירה דבורה ברלינר - אב"ד

שופטת גילה רVID

שופט שי יניב

המערער

יוסף משהראוי

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - מע"מ ת"א

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד וולד כבוב

ב"כ המשיבה עו"ד פינקלשטיין

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המערער הורשע בביב"ש קמא על סמן הודייתו בעבירות שיזחו לו בשני כתבי אישום. עפ"י האישום הראשון בתקופה שבין אפריל 2009 - דצמבר 2009 קיבל הוא והחברה שבבעלותו לידיים 7 חשבונות מס. החשבונות היו פיקטיביות ועל כך אין מחלוקת. עפ"י האמור בחשבונות, סיפקו מפייקי החשבונות למערערם שירותים בסך 5,756,501 ש"ח כחסכום המע"מ הנובע מהן הוא כ- 922,000 ש"ח.

המערער, המערער והחברה, רשמו את החשבונות הפיקטיביות בספרி הנה"ח של החברה וניכו את מס התשלומות הכלול בהם בדוחות התקופתיים לרשות המסים, במטרה להתחמק מתשלום מס.

עפ"י המפורט באישום השני, חזרו המערערם על מעשים אלה בין התקופה ינואר 2013 ליוני 2013, הפעם המדבר בחברה אחרת שהנפיקה את החשבונות הפיקטיביות וסכום המע"מ הנובע מהחשבונות הפיקטיביות הוא כמיליאון ש"ח (499,000 + 577,000).

כאמור המערער והחברה שבבעלותו הודיעו והורשעו בעבירות הנובעת מתאזר העבודות הללו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

סה"כ סכום המס הנובע מכלל העבירות עומד על כ- שני מיליון ש"ח.

בבימ"ש קמא הגיעו הצדדים להסדר טיעון שמכוחו הגבילה עצמה המדינה לעתירה למאסר של 24 חודשים. אנו רואים להציג כי אין מדובר בהסדר טוויה אלא המדינה הגבילה עצמה לעתירה להטלת 24 חודשים מאסר נוספת לעונשה כספית ומאסר על תנאי.

בבימ"ש קמא טענו הצדדים למתחמי עונשה. המדינה טענה למתחם עונשה שนา בין 10 ל- 24 חודשים מאסר עבור כל אחד מהאישומים שמדובר בהם, אולם כאמור הגבילה את עצמה בעתרתה להטלת 24 חודשים מאסר.

הסניגור נקבע במתחמי עונשה שונים, נמוכים יותר, כפי שניתן לצפות. גם הוא הסכים כי אין מדובר בהסכם טוויה והסיכון בין הצדדים היה רק שהמדינה תגביל עצמה למאסר בין 24 חודשים.

בימ"ש קמא, כב' השופטת ד' אמיר, הטיל על המערער 18 חודשים מאסר, לאחר שהעמיד את המבחן על מועד שבין 10 ל- 24 חודשים, כפי שעתרה ה התביעה לגבי כל אישום בנפרד.

על העונשה הערעור בפנינו.

לטענת המערער, הגם שביהם"ש קמא מתיחס לרכיבים הרלוונטיים, שקלל אותם ביתר, יש מקום על כן להתערבותה של ערכאת הערעור.

המערער גם מתיחס להסכם שבין הצדדים כהסכם טוויה ומכאן פעמי נספח יכולתא של ערכאת הערעור להתערב בעונשה.

את הדגש לבחינת נסיבותו האישיות של המערער שם בא כוחו על כך שהאירועים נשוא האישום הראשון התרחשו כאשר המערער היה בכו התפר שבין נערות לבגרות. המערער היה אז בן 18 בלבד והוא מקום לייחס לנตอน זה משקל נוסף. מעבר לכך שיחס לו בימ"ש קמא.

ב"כ המערער מפנה בעין זה למשג של בוגר-צעיר שהה מצבו של המערער עבר לביצוע העבירות נשוא האישום הראשון.

האישום השני אמן משנה את התמונה אולם אינו הופך לחלוtin נתון זה.

עוד מפנה ב"כ המערער לכך שהמערער נטול כל עבר פלילי אחר, למעט העבירות נשוא כתוב האישום הנוכחי. הוא בא משפחה נורמטיבית שאף עברה טרגדיה. המערער נטל אחראיות מלאה, הביע חרטה על מעשי. חרטתו הتبטהה בכר שהודה מיד בעבירות שיזחסו לו. המערער אמן לא הסיר את המחדל אולם זאת בשל שאין בידו האמצעים הכספיים לכך ולא בשל חוסר נטילת אחריות.

ב"כ המערער מפנה לגילו הצער של המערער גם כiom, אך שמאז ביצוע העבירות לא עברו עבירות נוספות וברורה התחthonה, העירה היא להפחית בענישה.

דין והכרעה

המלצנו בפני הצדדים להסכים להפחית תקופת המאסר בפועל והעמדתה על 15 חודשים במקום 18 חודשים, כפי שקבע בימ"ש קמא, כאשר יתר רכיבי הענישה ישארו בעינם. המדינה לא קיבלה את המלצתנו, הסגירה קיבלה אותה.

המלצתנו נשענת על מספר שיקולים שיפורטו להלן. בפתח הדברים אנו רואים לציין כי מקובלים علينا לחולוטן כל דבריה של השופטת קמא לגבי משמעות העבירות וחומרתן.

חשיבות פיקטיביותה רעה חולה. צדקה כב' השופטת קמא כאשר צינה את הקלות שהוצאה והקשי שבחשיפתן.

לא בצדינו כנו החשוביות הפיקטיביות בפסקה בשם אבי אבות הטומאה ככל שמדובר בעבירות מס ואנו מקבלים לחולוטן את הגדרתן ככאלה. אך מדובר בכך קשה שפוגע בכל רבי תלות מסאמת.

במקרה הנוכחי הסכומים שמדובר בהן אף הם אינם מבוטלים וגם בענין זה מקבלים علينا דבריה של כב' השופטת קמא.

עוד אנו מקבלים כי לא נעלמו מעיני כב' השופטת קמא שיקולים רלוונטיים והוא התייחסה בפירוט לכל אחד ואחד מהם. אם בכלל זאת אנו מוצאים להתערב במידת מתונה במידת הענישה, הרי זה משומש לנו נתונים משקל נוספים לשיקולים שאכן נשקלו ע"י בימ"ש קמא ונלקחו בחשבון.

אנו נתונים משקל לכך כי העבירות נשוא האישום הראשון עברו בגיל צעיר מאד. אך המערער הוסיף חטא על פשע אשר עבר אותו עבירות עצמן גם מספר שנים לאחר מכן, עדין אין בכך לאין לחולוטן את משמעות הגיל בעת ביצוע העבירות נשוא האישום הראשון.

אנו שמים דגש נוסף על האמור בתסקירות השירות המבחן והנורמטיבות שבדרך חיו של המערער, למעט העבירות הנוכחות. אך עבוריינו המשם מתאפיינים בכך שככל משורי חיהם האחרים הם מתנהלים כאנשים מן היישוב, עדין יש משמעות לאמור בתסקירות השירות המבחן.

עוד אנו נתונים משקל מעבר למה שנטען ע"י בימ"ש קמא, לעדויות האופי שנשמעו ובמיוחד למשבר שפקד את המשפחה, במיוחד אבי של המערער בשנת 2008, בעקבות רצח בנו.

בהתנחת האמור לעיל, ותוך שאנחנו משקללים ביותר את האינטרס הציבורי, אנו מעדדים את תקופת המאסר על 15 חודשים במקום 18, כפי שקבע בימ"ש קמא.

כאמור, יתר רכיבי הענישה ישארו בעינם.

ניתן והודיע היום כ"ח ניסן תשע"ז, 24/04/2017 במעמד הנוכחים.

שי יניב, שופט

גילה רביד, שופטת

דבורה ברלינר,
שופטת בכירה - אב"ד

החלטה

המערער יתיצב לריצוי עונשו בתאריך 3.7.17.

על המערער להתיצב בתאריך זה בכלל ניצן, אלא אם כן תהיה ההוראה אחרת.

הסניגור יdag להליכי המיוון והшибוץ של המערער במסגרת שב"ס.

הערביות ישארו בעינם וישמשו את המערער להבטחת התיצבותו למאסר וניתן בהזה צו עיקוב יציאה מן הארץ.

ניתן והודיע היום כ"ח ניסן תשע"ז, 24/04/2017 במעמד הנוכחים.

שי יניב, שופט

גילה רביד, שופטת

דבורה ברלינר,
שופטת בכירה - אב"ד